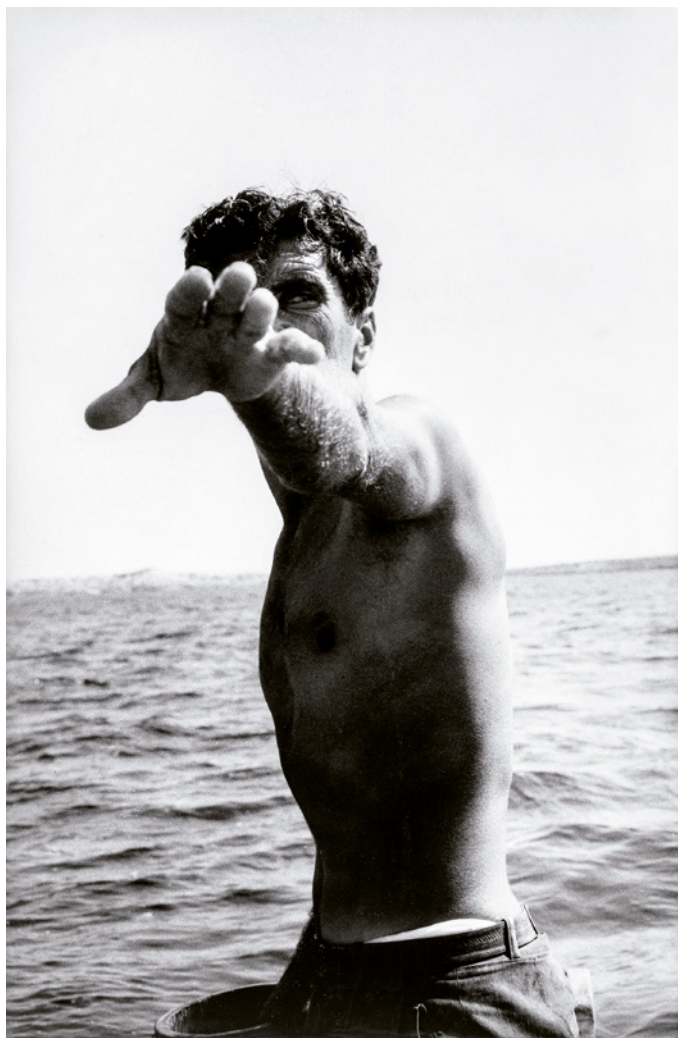

del 06.06 al
15.09.2024

Cat

Louis Stettner

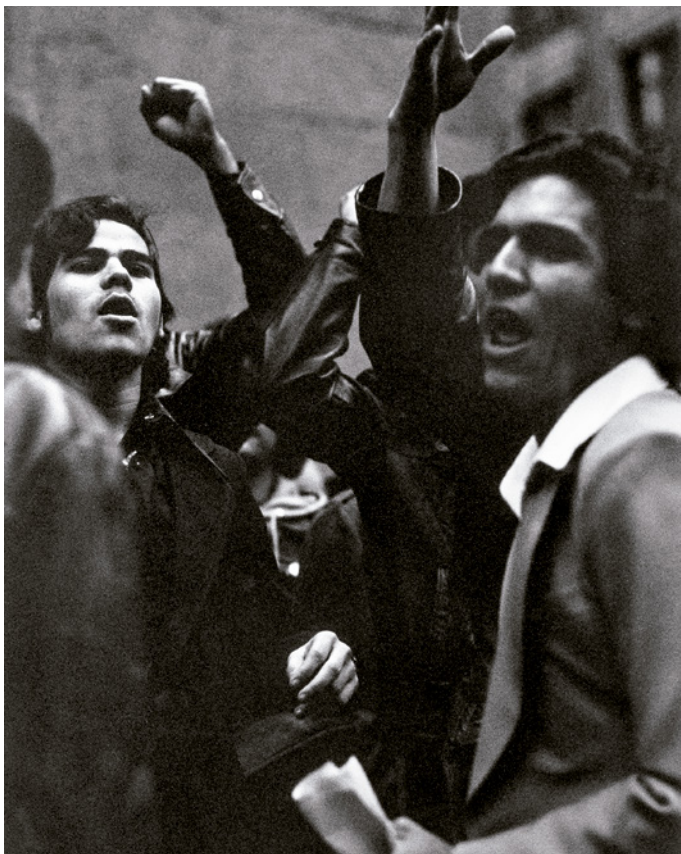

Dona agafant un diari, Nova York, 1946. Col·leccions Fundación MAPFRE

Nascut el 1922 a Brooklyn, Nova York, Louis Stettner va crear milers d'imatges al llarg d'una carrera de gairebé vuitanta anys. Va adquirir la seva primera càmera quan encara era un jove adolescent i ben aviat es va sentir atret pels carrers de la seva ciutat natal. No va trigar a fer-se un nom a la famosa Photo League de Nova York, on va fer amistat amb Sid Grossman i Weegee. Va treballar com a fotògraf de combat durant la Segona Guerra Mundial, i l'experiència de lluitar contra el feixisme al costat dels companys soldats el va dur a desenvolupar una creença ferma i profunda en la humanitat essencial de l'home comú. Acabada la guerra, Stettner va visitar París el 1947 amb la intenció de passar-hi tres setmanes, però va acabar quedant-s'hi cinc anys i va estudiar cinematografia amb una beca de l'Exèrcit. Durant aquest temps, el fotògraf va establir una estreta relació amb Brassai, la ciutat i la seva gent.

Al llarg de la seva carrera, Stettner es va moure entre Nova York i París, abans d'instal·lar-se definitivament a la dècada del 1990 a la capital francesa, on va romandre fins que va morir el 2016. El seu treball, que desafia tota categorització, conté elements estètics tant de la fotografia de carrer novaïorquesa com de la fotografia humanista francesa. A cavall d'aquestes dues tradicions, Stettner va establir un pont entre l'enfocament nord-americà de la consciència social i la tradició lírica francesa, que va donar com a resultat una aproximació humanista singular a la fotografia.

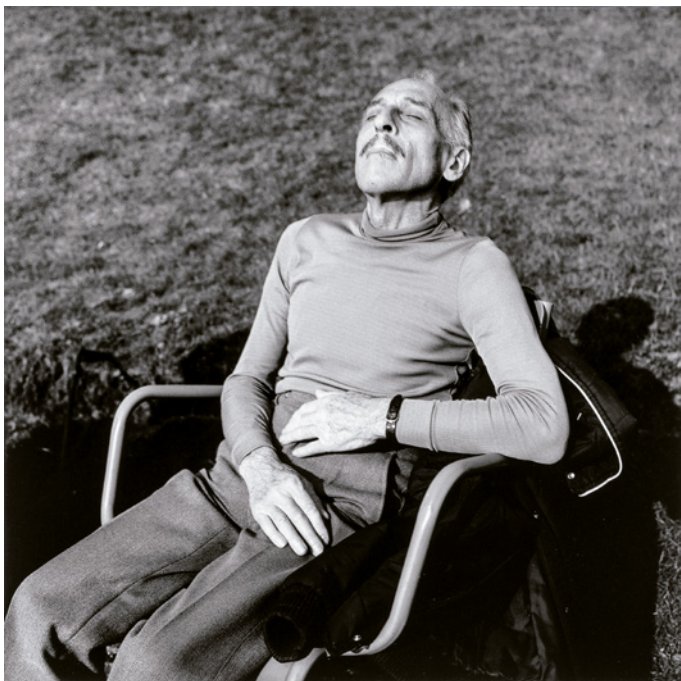
Poeta amb la càmera, la inspiració principal de Stettner provenia potser del món literari, sobretot de l'obra de Walt Whitman. Va fer seva la fe del poeta nord-americà en els seus semblants i la seva confiança en el triomf de l'esperit humà, una convicció que el va dur sempre als carrers a la recerca de la

Manifestants en una marxa de suport als Camperols Units d'Amèrica, Nova York, 1975-1976.
Col·leccions Fundació MAPFRE

humanitat essencial de la gent comuna. Escriptor prolífic i crític de fotografia, va escriure amb tota extensió i franquesa sobre la seva pròpia visió artística, el seu ideari polític d'esquerres i els fotògrafs del seu cercle. Inlluït igualment per la lectura de Karl Marx, Stettner va mantenir intacte durant tota la vida el seu marxisme, com mostra el gran corpus de fotografies protagonitzades per la classe treballadora, a la qual va retre homenatge amb la seva càmera. Tanmateix, com es pot veure a l'exposició, va explorar una àmplia gamma de temes, i sovint va tornar-hi al llarg de la seva carrera. Malgrat aquesta diversitat, la seva incansable recerca de la bellesa en la gent comuna i la seva vida quotidiana, com també el seu profund respecte i admiració envers aquestes persones, unifica tota la seva obra, una oda visual a la humanitat que reflecteix la seva gran empatia i generositat d'esperit.

Organitzada cronològicament, l'exposició recorre el treball de l'artista des dels seus inicis a París, on va fotografiar la ciutat buida durant la postguerra, i a Nova York, amb les seves imatges de passatgers al metro, fins al posterior ús del color i, finalment, les seves darreres fotografies, una mena de meditacions sobre el paisatge de les Alpilles, al sud de França. Aplegant obres que reflecteixen la riquesa de la seva visió artística, l'exposició vol posar en relleu la importància de Stettner dins de la història de la fotografia i garantir el seu merescut lloc dins del cànon.

Jardin du Luxembourg, Paris, 1997. Gentilesa de l'Arxiu Louis Stettner, Paris

CLAUS DE L'EXPOSICIÓ

Photo League. La Photo League (1936-1951) va ser un col·lectiu novaiorquès de fotògrafs – hereu de l'Associació Alemanya de Fotògrafs Obrers (VdAFD) – que es reunia periòdicament per debatre les connexions entre fotografia i política (sense arribar mai a adoptar una posició programàtica però teòricament d'esquerres) i promoure la fotografia com a denúncia social. Stettner hi va conèixer fotògrafs com Sid Grossman i Weegee, i amb només vint-i-dos anys hi va ser contractat com a professor, el més jove de l'associació.

Fotògraf escriptor. A les dècades del 1950 i el 1960 hi havia una certa desconfiança envers els fotògrafs que escrivien, potser perquè semblava que estaven situats en un lloc a mig camí entre totes dues disciplines. Stettner es va dedicar sempre a l'escriptura i a la fotografia alhora, i va escriure no tan sols sobre ell mateix, sinó també sobre molts dels seus col·legues i amics artistes, tant si li agradava la seva obra com si no. Els seus textos eren una mica com les seves fotografies: abruptes, espontanis i impetuosos. A la dècada del 1970, va començar a publicar una columna mensual a la revista *Camera 35*, dependent de la Photo League, primer titulada «Speaking Out» [Parlant clar] i després «A Humanist View» [Una visió humanista]. Tot i que va escriure amb profusió, no va ser fins al 1979, ja de manera una mica tardana, que va publicar una de les seves sèries de fotografies en el llibre *Sur le tas*, que recull imatges d'homes i dones treballant.

Walt Whitman. Una de les figures que més van influir en l'obra de Stettner va ser Walt Whitman, amb qui va compartir la

Nancy escoltant jazz, Greenwich Village, Nova York, 1958.

Col·leccions Fundación MAPFRE

creença que era possible trobar la bellesa del món en les coses quotidianes i comunes. *Fulles d'herba* va esdevenir pràcticament la seva bíblia, i sempre en duia un exemplar al damunt. En paraules de Stettner mateix: «La fe de Whitman en els seus semblants, la seva comprensió del cicle complet de la vida i la mort i la seva cosmovisió m'han estat encomanadisses. [...] celebra els homes i les dones i no té por, que és potser una de les raons per les quals mai no he deixat de fotografiar als carrers, pertot on hi hagi éssers humans».

Treballadors. El compromís social i la preocupació pels més desfavorits van dur Stettner a fotografiar sovint treballadors amb l'ànim de presentar-los com a individus autèntics i dignes, al marge de la precarietat de les seves condicions laborals. En les seves pròpies paraules: «Enmig del soroll, la brutícia, els fums i el risc d'accidents, em semblaven persones molt sensibles, d'una humanitat innata i amb una meravellosa capacitat d'organització i de percepció de la realitat immediata. Sempre em van fer sentir benvingut i còmode [...] la meva estada a les fàbriques va ser una de les experiències més significatives de la meua vida». Els treballadors de Stettner semblen forts i orgullosos, sovint estan absorts en els seus pensaments i dominen la imatge en la qual apareixen; transcendeixen l'entorn laboral i es mostren com a individus autònoms que es neguen a deixar-se abatre pel treball dur.

Dates

Del 6 de juny
al 15 de setembre de 2024

Comisariat

Sally Martin Katz

Horari

Dilluns: tancat
(excepte festius)
De dimarts a diumenge
(i festius): 11-20 h
Últim accés: 19.30 h

Les sales es desallotgen
10 minuts abans del tancament

KBr Fundación MAPFRE

Av. del Litoral, 30
08005 Barcelona
Tel. (+34) 932 723 180
infokbr@fundacionmapfre.org

Llibreria

Tel. +34 93 272 31 80

Entrades

General: 5 €
Reduïda: 3 €
Gratuïta: dimarts (excepte festius)
Grups: 3 € per persona

Visita comentada (servei de mediació)

Dimecres i dijous: 17-20 h
Divendres i dissabtes: 12-14 h, 17-20 h
Diumenges i festius: 12-14 h
Informació a recepció
No s'ofereix durant el mes d'agost

Audioguia

Català, castellà i anglès: 4 €

f fundacionmapfrecultura
@kbrfmappre
@KBrfmappre

Explica'ns què t'ha semblat
l'exposició: #KBrStettner

[exposiciones.fundacionmapfre.org/
KBrStettnerCat](https://exposiciones.fundacionmapfre.org/KBrStettnerCat)

Portada: *Tony, «Pepe i Tony, pescadors espanyols», Eivissa, Espanya, 1956.*
Col·leccions Fundación MAPFRE

Per a totes les imatges: © Louis Stettner Estate

